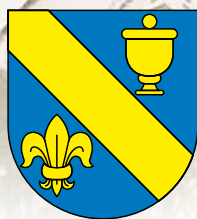

ROHOZECKÝ ZPRAVODAJ 2020

Rok s rokem se opět sešel a Vánoce se nezadržitelně blíží. Při této příležitosti by se určitě v mnoha obcích konaly různé vánoční besídky. Bohužel letošní rok nám opravdu nepřeje. Tradiční a oblíbené akce konané nejen v tomto období se vzhledem k nepříznivému vývoji v celém letošním roce neuskutečnily. Ke konci roku 2020 děkuji všem organizacím, ale také všem občanům, kteří svým aktivním přístupem a činností přispívají k chodu obce. Přeji nám všem hodně elánu a chuti do další práce. Období, na které se těší nejvíce děti, přesto nastává.

Vážení spoluobčané, chci Vám popřát klidný a spokojený zbytek roku 2020, a pokud to jen trochu půjde, abyste se cítili ještě lépe, než na jeho začátku.

Přeji Vám všem hezké Vánoce a dětem spoustu dárků. U vánočního stroměčku ať je veselo. Do nového roku pak pevné zdraví, spokojenosti a správná rozhodnutí v osobním i pracovním životě.

Mgr. Jan Kramář, starosta

VÁNOČNÍ STROM V ROHOZCI

Vánoční strom už svítí také v Rohozci. Bohužel, nejen v naší obci se občané nemohli společně sejít a připomenout si přicházející advent společně. Rozsvěcení proběhlo v předvečer první adventní neděle, 28. listopadu.

První adventní neděle je označována za železnou. Na adventním věnci se zapaluje první svíčka, v tomto případě fialová. Je to tzv. svíce proroků. Svíčka symbolizuje naději a je památkou na proroky, kteří předpověděli narození Ježíše Krista. Advent znamená latinsky „adventus“, tedy „příchod“ a končí přesně na Štědrý den 24. prosince.

Každá adventní neděle během této doby nese jméno. Jako první je neděle železná, následuje bronzová, stříbrná a poslední, před vánočními svátky, je neděle zlatá. Na druhou adventní neděli zapalujeme druhou fialovou svíčku, tzv. betlémskou, která reprezentuje lásku a představuje Ježíškovy jesličky. Na třetí adventní neděli zapalujeme růžovou svíci, tzv. pastýřskou, která vyjadřuje radost z toho, že postní období je téměř u konce. Na čtvrtou adventní neděli zapalujeme poslední fialovou svíčku, tzv. andělskou, která představuje mír a pokoj.

V dnešní době nejsou barvy svíček striktně dodržovány. Zrovna tak je v mnohých rodinách pozapomenuta skutečnost, že na adventním věnci jsou svíčky zapalovány proti směru hodinových ručiček.

Mgr. Jan Kramář

VODNÍ KRAJINA

Vedle změn ve využívání ploch, v rozšíření lesů, polí a travních porostů prodělala v minulosti velké změny také povrchová vodní složka krajiny, tj. vodní toky a vodní plochy. Vlivem četných lidských zásahů má většina vodních toků v kulturní krajině zejména v nížinaté zemědělské oblasti, jako je Čáslavská kotlina, proti původnímu, přírodnímu stavu výrazně napřímený tvar. Silně pozměněn je i charakter břehů a koryta, rychlost proudění, erozní, transportační a sedimentační procesy.

Změny vodní složky krajiny začaly již ve středověku přehazováním vodních toků a zakládáním prvních rybníků, pokračovaly budováním umělých kanálů a mlýnských náhonů. Počínaje 19. stoletím a ve větší míře ve 20. století byly vodní toky regulovány a napřimovány, čímž došlo

k významnému zkrácení jejich délky, rychlejšímu odvedení vody z krajiny a tím k jejímu výraznému vysušování. Od druhé poloviny 18. století začaly být rybníky především v úrodných zemědělských oblastech (Polabí) masově vysušovány a převáděny na zemědělskou půdu, která vlastníkům vyrábějícím pro trh přinášela větší výnos., což zase souviselo se zvyšováním hektarových výnosů obilovin a s rozmachem pěstování cukrové řepy.

V dolních částech povodí Doubravy a Klejnárky byly detailně sledovány změny vodní složky krajiny (vodních ploch a vodních toků) za období posledních téměř 300 let. Byly využity všechny dostupné mapové, textové, statistické a snímkové podklady, počínaje Müllerovou mapou Čech.

HISTORICKÉ ZMĚNY V SÍTI VODNÍCH TOKŮ

Historické záznamy dokládají, že k drobným úpravám vodních toků docházelo v našem území již nejméně od 15. století v souvislosti s výstavbou rybníků. V 16. století zde vznikl plavební kanál Šífofka k plavení dřeva pro potřeby kutnohorských dolů. V ostatních případech šlo o stavbu mlýnských náhonů a přivodních kanálů k rybníkům, odvodňovacích kanálů, ale také zavlažovacích kanálů na kačinských loukách.

Na starých mapách můžeme sledovat zajímavé změny v průběhu vodních toků. Vrchlice na Müllerově mapě Čech z roku 1720 obtéká Malín na západní a severní straně, na značně podrobnější mapě 1. vojenského mapování Vrchlice obtéká Malín jak ze severní, tak z jižní strany. Počínaje 2. vojenským mapováním teče Vrchlice již pouze jižně od Malína.

Klejnárka na Müllerově mapě ještě meandruje a pod Novými Dvory teče nápadným zákrutem přes velký Svatoanenský rybník, zatímco na všech největších mapách už Svatoanenský rybník neexistuje a tok Klejnárky je uměle napřímen v dnešním směru. Velmi zajímavé je spojení Klejnárky s tzv. starou Klejnárkou (dnes Kačinský potok) od Ovcár k Novému rybníku, které můžeme sledovat na mapách 1. a 2. vojenského mapování, zatímco počínaje 3. vojenským mapováním již toto spojení chybí. Byl to v podstatě náhon, který zásoboval dostatečným množstvím vody Nový rybník, jenž byl jinak nebeským rybníkem, a pod nímž leží Outěžal, který pak napájel rybníček Templ v zámeckém parku i plavební kanál směrem do obory a dále do Klejnárky. V době 3. vojenského mapování již kanál zřejmě nebyl v této podobě provozován. Je však stále funkční, což dokázali novodvorskí rybáři v roce 2008, když odstranili nálety a opravili stavidlo na ovčareckém náhonu, čímž zvedli hladinu v náhonu a cca 1 metr a opět dopravili vodu až do Nového rybníka.

Brslenka na Müllerově mapě teče přes Rohozec do Mikulášského rybníka a dále k severu, kde samostatně ústí do Labe. Na mapě 1. vojenského mapování Brslenka nad Rohozcem odevzdává vodu – západní větev sleduje předchozí směr přes Mikuláš, zatímco východní větev ústí do Doubravy. Od 2. vojenského mapování už teče Brslenka pouze východním umělým korytem do Doubravy.

Samotná Doubrava na mapách 1. a 2. vojenského mapování meandruje v četných malých meandrech v údolní nivě, i když v oblasti rybníčné soustavy mezi Bojmany a Lišicemi musel být pravděpodobně její tok

již tehdy upraven. Od 2. poloviny 19. století je výrazně napřímená také Doubrava. K velkým změnám došlo v drobné síti vodotečí v široké údolní nivě Doubravy. Teprve po vypuštění rybníční soustavy v 1. polovině 19. století zde vznikl umělý kanál Čertovka a řada menších kanálů ve tvaru pravidelných geometrických linií, který systematicky odvodňuje oblast bývalých rybníků.

Délky vodních toků Doubravy, Brslenky a Klejnárky se mění. Délky naměřené na mapách 1. vojenského mapování nelze považovat za úplně přesné. U všech vodních toků došlo ke zkrácení jejich délky. V porovnání současného stavu s 1. vojenským mapováním se Doubrava zkrátila o 18% a Brslenka o necelých 15%. Pouze nepatrně se zkrátila Klejnárka, která byla na novodvorském panství upravena a napřímená již v době před 1. vojenským mapováním, jak ukazuje srovnání s Müllerovou mapou Čech z roku 1720. Rozdílná délka Klejnárky na jednotlivých mapách tak může být způsobena pouze různou mírou přesnosti mapování v jednotlivých obdobích.

Časové období, do něhož spadá největší zkrácení délky, je u každého zmiňovaného toku odlišné.: na Klejnárce k němu došlo již v 18. století, na Brslence v době mezi 1. a 2. vojenským mapováním a na největší Doubravě až mezi 2. a 3. vojenským mapováním. Další změny spočívaly v regulaci a ohrázování toků ve 20. století.

ZJIŠTĚNÁ DÉLKA VODNÍCH TOKŮ V METRECH

ŘEKA	1. VOJENSKÉ MAPOVÁNÍ	2. VOJENSKÉ MAPOVÁNÍ	3. VOJENSKÉ MAPOVÁNÍ
Doubrava	18 904	18 534	15 426
Brslenka	7 494	6 512	6 609
Klejnárka	10 890	10 243	10 682

Z.Lipský, M.Šantrůčková, M.Weber a kol.
-Vývoj krajiny Novodvorská a Žehušicka

Připravil: Mgr. Jan Kramář

AKCE ROKU 2020

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

Do tradiční Tříkrálové sbírky se v regionu zapojuje na osm set dobrovolníků. Jsou to školáci, skauti, farníci nebo rodiče s dětmi. Sbírká má přísná pravidla. Koledníky poznáte podle toho, že vybírají příspěvky do zapečetěné pokladničky s logem charity. Pro letošní sbírku bylo zapečetěno 190 pokladniček. Dárce od tří králů dostane cukřík a malý kalendářík. Vedoucí skupiny má u sebe průkaz.

Výtěžek Tříkrálové sbírky v naší obci činil 12.682,-Kč, Oblastní charita Kutná Hora děkuje za štědrost obyvatel Rohozce!

SETKÁNÍ SENIORŮ

7.3.2020 - V loňském roce se vzhledem probíhající rekonstrukci sociálního zařízení KD nemohlo uskutečnit tradiční setkání seniorů naší obce. Jako náhradní termín byl zvolen 7.3.2020. Na tomto setkání byly promítány fotografie obce Rohozec pořízené před 20 lety. Zároveň zastupitelé obce popřáli přítomným ženám k MDŽ.

ROHOZECKÁ VLAŠTOVKA

25.5.2020 - Rohozecká vlašťovka doletěla! Obdiv patří všem za účast v nevlídném počasí, úžasné výkony a dobrou náladu. Děkujeme za dobrovolné startovné ve výši 3330,- Kč, které podpoří malé děti ve speciální škole Diakonie v Čáslavi. Odměnou všem byla tradiční medaile z naší keramické dílny a další do sbírky můžete získat zase příští rok ????

KINO ROHOZEC

5.6.2020 - Uskutečnil se již druhý ročník putovního kina Rohozec. Letos nám počasí moc nepřálo. I tak si film Ženy v běhu nenechalo ujít na 70 diváků...

PRÁZDNINOVÉ STANOVÁNÍ

8.-9.8.2020 - Prázdninové stanování 2020 proběhlo ve dnech 8.-9.8. Na hřišti bylo postaveno 6 stanů. Pro děti členky Sokola připravily soutěže, vaření guláše v kotli a noční stezku odvahy. Účastnilo se celkem přes 20 malých i velkých táborníků.

POSVÍCENSKÁ ZÁBAVA

21.8.2020 - Posvícenská zábava proběhla v pátek 21.8.2020 na místním hřišti. K tanci a poslechu hrála skupina 4G Kutná Hora. Tradiční akce se zúčastnilo přes 100 platících hostů.

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

12.9.2020 - Vítání nově narozených občánků obce Rohozec se uskutečnilo tradičně na zámku Kačina v sobotu 19. září 2020. V obřadní síni se sešli kromě rodičů s dětmi i parodiče.

VÝLET BOTANICUS

19.9.2020 - V letošním roce byl výlet pořádaný sokolem a obcí Rohozec naplánován do centra řemesel a zahrad Botanicus v Ostré. Do Ostré vyrazilo v sobotu 19.září 31 občanů Rohozce. Po příjezdu do centra jsme si vyměnili groše, kterými se zde platí. Pak už jsme mohli zkusit různá řemesla, prohlédnout si rozlehlé zahrady, sledovat vystoupení kejklíře nebo si dát něco dobrého v hodovně. Počasí nám přálo, letošní výlet se vydařil.

MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA

5.12.2020 - Tak Mikuláš nakonec přeci přišel a přinesl našim dětem i obecní nadílku... :)

KDE MÁME PŘÍBUZNÉ – KADAŇSKÝ ROHOZEC

Původně se tato obec jmenovala Rohozec. Později Český Rohozec (Böhmisch-Rust), aby se odlišila od Německého Rohozce, ležícího mezi Valčí a Nepomyšlí na Podbořansku, který patřil k panství hradu Křečov. Po roce 1945 obě obce přejmenovány: Český Rohozec na Kadaňský, Německý se změnil na Podbořanský Rohozec. Místní jméno Rohozec je odvozeno z podstatného jména rohozec, což je zdrobnělina k slovu rohoz neboli rákos. Osada tedy byla založena poblíž mokřiny, kde rostl rákos. Podle Schutze vzniklo jméno od Rohož-ici, lidé Rohož-ecovi.

Kadaňský Rohozec se nachází 11,5 km jihozápadně od Kadaně na pravém břehu potoka Liboc. Středem obce protéká potok Travná, který se hned pod vsí vlevá do Liboce. Oba potoky jsou bohatě lemovány stromovím a keři, které tvoří charakteristickou kulisu krajiny. Leží v široké kotlině s úrodnou půdou v nadmořské výšce 375 metrů. Severně od osady vede železnice z Radonic do Doupova; nádraží je vzdáleno 500 m od obce.

Po zřízení vojenského prostoru však byla v Kadaňském Rohozci ukončena a trať postupně rozebrána. Souběžně s železnicí vede i silnice do Doupova, z níž u nádraží odbočuje silnice do K. Rohozce a dál na Sedlec a Vojnín. Západně od vsi se zdvihají první vrchy a hřbety Doupovských hor - Obrovická hora (603,8 m n.m.) a ještě dál na západ Janský vrch (715 m n.m.), které jsou už ve vojenském prostoru. Na straně jižní je údolí vroubeno vyvýšeninou Sedlecký kopec (456,5 m n.m.), na východní zalesněnou vyvýšeninou Radechovský les (494,6 m n.m.)

Rohozec (in Rohozcy) je doložen v citačních knihách z roku 1322, kde se uvádí „de Rohozcze“. Německý Rošt nebo později Rust se objevuje až v roce 1654. V roce 1383 zde Anna ze Zahorán vlastnila tři lány polí. V roce 1411 prodal Bohuslav, syn Gešlína z Maštova, mašovskému farnímu kostelu jednu kopu grošů dávky, která pocházela z Rohozce českého. Což je také doklad, že ves byla v té době česká.

V 16. století byl Rohozec součástí rytířského statku Vojnín. S ním pak byl 30. 4. 1547 připojen k panství Vintířov pod Albrechta Šlika. Šlikové vybírali již předtím, v roce 1545, cestné clo. Z toho by mohlo vyplývat, že zde vlastnili majetky již před koupí. V roce 1573 se připomíná mlýn v Rohozci.

Byl odhadnut na 837 kop míšeňských grošů a zřejmě vyměněn s Marií Šlikovou za vrchnostenský mlýn v Radonicích.

Slav po třicetileté válce popisuje berní rula z r. 1654. Jmenuje v Rohozci - zde je nazván Rost - pět sedláků (Bušer nebo Puschner, Wildová, Waiss, Endter a Zahn), tři chalupníky (Schmiedl, Ziemerman, Wendl) a pět na obecním (Ulrich, Klac, Böz a dva Wieldtové). Z řemesel byl ve vsi jen

šenk, dále 10 potahů, 6 krav, 1 kusů jalového dobytka, 5 ovcí a 26 sviní. „Rolí dobrý, luk na mále.“

Heliem sta let se počet obyvatel zdvojnásobil a přibýly i domy. V roce 1756 zde stálo 25 domů a žilo tu víc než sto obyvatel. Kolem roku 1877 měl Rohozec 169 obyvatel, 16 domů, od roku 1843 vlastní jednotřídní školu se čtyřiceti dětmi a hasičský spolek. Správou patřil k vintířovskému panství, ale od roku 1850 byl samostatnou obcí s osadami Vojnín, Háj a Žďov.

Za dalších padesáti let stoupl počet obyvatel na téměř 200 a domů bylo třicet. Tento stav se stabilizoval a zůstal bez podstatných změn až do druhé světové války; v roce 1930 zde žilo 193 obyvatel v 37 domech.

Po roce 1945 přicházeli po odsunu Němců noví obyvatelé, ponejvíce ze středních a jižních Čech, ale i z Moravy a Slovenska. Znovuosídlování

však probíhalo velmi pomalu: v roce 1950 zde bydlelo ve 23 domech jen 96 lidí. V roce 1953 byla část katastru obce přičleněna k vojenskému prostoru a nastal další odliv obyvatel. V roce 1962 zde ukončil činnost místní národní výbor a k 1.1.1963 přešel Kadaňský Rohozec i s osadami pod obec Vintířov. V roce 1969 byl Kadaňský Rohozec zařazen mezi sídliště „dočasně významu“. Trvale osídleno bylo dvacet domácností, většina rohozeckých občanů pracovala v zemědělství. Procházející komunikace využívaná těžkou vojenskou technikou zcela znehodnotila podmínky pro bydlení. Důsledkem byla postupná likvidace domů, přibývaly proluky a znečišťování potoka, neboť armáda používala místo málo únosného mostu hlubokého koryta jako brodu. Část obce měla vodovod, většina domácností užívala vlastní studně nebo veřejnou studnu u domu čp. 25. V osadě končila telefonní linka, vedoucí z Maštova s dvěma přípojkami do čp. 10 a 25, kde byla i veřejná hovorna. Správa osady byla ve Vintířově; škola, lékař a Veřejná bezpečnost byly v Radonicích. Nebylo zde pohostinství, nejbližší hospoda v Háji (1,5 km), prodejna smíšeného zboží sídlila v budově bývalé školy.

K 1. 5. 1976 byla osada přičleněna k Radonicím. Od počátku devadesátých let se do osady postupně navrací život: opravují se zbytky chalup a usazují se zde lidé. V obci příliš mnoho historických památek nezůstalo. Jedna však přece jen, tzv. Vintířovský kanál, probíhající od Kadaňského Rohozce na Žďov až do Vintířova. Jeho funkcí bylo napájet vodou několik vodních mlýnů (odtud německý název der Grosse Mühlbach).

Kadaňský Rohozec v roce 2000

Nádraží v Kadaňském Rohozci.
Zde končí bývalá železniční trať Radonice - Doupov

VÝVOJ OSÍDLLENÍ A POČTŮ DOMŮ:

ROK	1869	1880	1890	1900	1910	1921	1930	1950	1970	1991	2000
OBYV.	169	176	177	192	174	184	193	96	84	68	76
DOMY	29	31	33	35	35	36	37	23	16	12	18

Použitá literatura:

Valeš, V. Radonice, Maštov a okolí, Chomutov 2001.

Připravil: Mgr. Jan Kramář

PŘÍRODNÍ CHRÁNĚNÁ PAMÁTKA KAMAJKA

KAMAJKA (231 m n. m.) je vrch v okrese Kutná Hora Středočeského kraje. Leží asi 2 km jihozápadně od obce **ROHOZEC**.

KAMAJKA je též přírodní památka ev. č. 154. Důvodem ochrany je zdejší naleziště zkamenělin mořských živočichů ze svrchní křídly.

POPIS VRCHU

Zhruba půl kilometru szs. směrem leží vyšší vrchol (239 m n. n.), který je na mapách označován jako bývalá Kamajka nebo Mezi cestami, je též narušen četnými kamenolomy. Skupinovou elevaci dotvářejí i další vrcholky, např. Červený kopec (231 m n. m.).

GEOMORFOLOGICKÉ ZAŘAZENÍ

Geomorfologicky vrch náleží do celku Středolabská tabule, podcelku Čáslavská kotlina, okrsku Žehušická kotlina a podokrsku Mikulášská kotlina.

CHARAKTERISTIKA

Přírodní památka Kamajka je opuštěný jámový lom, který se nachází ve východní části Středočeského kraje, asi 5 km severně od Čáslavi, nedaleko Rohozce. Nadmořská výška 230-236 m. Kamajka leží na Kutnohorské plošině jako menší jednotce Českomoravské vrchoviny. Lokalita je ve středu mírného návrší na jinak rovné plošině. Území je odvodňováno z východu Brslenkou, z jihu Klejnárkou a ze západu Kačinským potokem. Přírodní památka Kamajka byla zřízena z důvodu ochrany bohatého a světově známého naleziště zkamenělin z období druhohor – svrchní křídly (Cerman – spodní turon). Zdejší krajina se před zhruba 100 mil. let nacházela na pobřeží mělkého moře, které ukládalo písčité a vápenité usazeniny i hrubé slepence a tvarovalo skály na pobřeží. V prohlubních a kapsách vyhloubených v podložních rulách dnes nacházíme pozůstatky mořských živočichů – plžů, mlžů, korýšů, mořských hub i dírkovců. Na této lokalitě bylo poprvé nalezeno a popsáno více než sto druhů živočichů (např. lasturnatka *Kamajcythereis kamajcensis*).

Kromě neživé přírody je území významné také jako biotop zvláště chráněných živočichů, zejména obojživelníků (např. rosnička zelená).

V horninách se nachází vzácněji také nerosty jako granát, kyanit, apatit.

GEOLOGIE

Geologická charakteristika:

Geologická charakteristika podle Friče (1870) a Zieglera (1992): Lůmky byly založeny pro těžbu ruly jako štěrkového kamene a vápenců pro vápnění okolních polí. Kapsy v rule jsou tvořeny na bázi slepenci se silně vápnitým tmelem (mocnost až 2.1 m). Ty přecházejí do středně zrnitých biodetritických vápenců (mocnost až 2.2 m) s faunou, v níž převládají zbytky ústřic, ježovek a serpulidních červů, vyskytují se články lilic, gas-

ZÁKLADNÍ INFORMACE	
Vyhlášení	31. prosince 1933
Nadm. výška	230 - 236 m n. m.
Rozloha	0,01 ha

tropodi, zuby žraloků, brachiopodi a další fauna. Biodetritické vápence v sobě uzavírají polohy vápnitých pískovců, v nichž se obsah fauny téměř kvalitativně nemění, přibývá pouze velkých gastropodů, zejména druhu *Pleurotomaria geinitzi* Orbigny. Od vápnitých jílovců jsou ostře odděleny slínité pískovce (do 0.6 m), v nichž se zvyšuje podíl schránek ústřic na úkor ostatní fauny a pískovce postupně přecházejí do poloh světlých prachovitých slínovců (mocnost do 1.4 m) s četnými úlomky spongií. Jde o sedimenty spodního turonu. Po dokončení těžby území přirozenou cestou zarostlo a stalo se refugiem zvěře a ptactva. Některé lůmky jsou občas zatopeny srážkovou vodou, v posledních letech však vysychají. Jsou významným útočištěm obojživelníků. Nadložní vrstvy křídlových hornin obsahují velké množství zkamenělin a pravděpodobně jde o nejbohatší lokalitu příbojové facie české křídly. Území se současně využívá jako bažantnice, je prakticky nepřístupné a v blízkosti je vojenský prostor. Geologický a paleontologický charakter lokality je celostátně významný.

Připravil: Mgr. Jan Kramář

POHLEDNICE Z MINULOSTI: LESÍK LIBUŠE UKRÝVÁ UMĚLOU ZŘÍCENINU V GOTICKÉM SLOHU

Ve stejnojmenném lesíku poblíž zámku Kačina se ukrývá zřícenina Libuše. Malá stavba s půdorysem ve tvaru písmene L s lomenými oblouky má v lidech vzbudit dojem, že je velmi stará a že je pozůstatkem gotického kostelíku, či spíš kaple. Opak je ovšem pravdou.

Stavba byla postavena jako umělá zřícenina v roce 1785 hrabětem Chotkem, který zkrášloval celé své panství většími či menšími stavbami. Těmi dalšími jsou například Červený domek u Nových Dvorů nebo mauzoleum na Kaňku. V lovecké sezóně se využívala jako střílna, v létě sloužila coby zastávka při projíždkách panstva a oblíbené místo pikniků.

KUTNOHORSKÝ DENÍK

NAŠI SOUSEDÉ – LIŠICE

Počátky obce Lišice jsou spojeny jako u většiny okolních obcí se Sedleckým klášteřem. Po vypálení kláštera husity byly jeho statky rozebrány a většina z nich připadla císaři Zikmundovi. Ten Lišice roku 1436 zapsal Bedřichu ze Strážnice, majiteli kolínského panství a bývalému husitskému hejtmanovi. Roku 1553 propůjčil Ferdinand I. kolínské panství za válečné zásluhy Karlovi ze Žerotína. Ten Lišice připojil k nově založenému panství. Po zániku panství roku 1848 se staly Lišice osadou obce Kobylnice. V 60. letech se staly osadou Sulovic. Dnes jsou součástí obce Svatý Mikuláš.

Rozvoj obce nikdy nebyl příliš výrazný. Koncem 60. let 19. století žilo v Lišicích 135 obyvatel a stálo zde 17 domů. Počátkem 90. let

20. století zde žilo již jen 38 obyvatel. Celkový počet domů sice vzrostl na 25, ale 10 z nich již slouží pouze k rekreaci. Přitom dobou největšího rozkvětu byl v Lišicích přelom 19. a 20. století. V obci vzniklo JZD až v roce 1957, kdy již existovala družstva v okolních obcích. V roce 1960 se spojilo s JZD Kobylnice a s ním po roce 1970 vstoupilo do JZD Kačina. Až do počátku 90. let nacházela většina obyvatel Lišic práci v zemědělství. Poté s útlumem zemědělství začala část obyvatel vyjíždět za prací i podnikat ve službách přímo v místě bydliště.

P. Novák

Připravil: Mgr. Jan Kramář

STATEK ČP.5

Statek ukazuje poslední, ještě zemědělskou vývojovou fázi vesnického domu. Sýpková polopatra z podkroví, již navenek prozrazují malá okénka či větrací otvory, mohla být budována až tehdy, kdy hambálkovou soustavu krovů vystřídal soustava vaznicová, jež uvolnila podkrovní prostory. Další úpravy, z nichž zde je vidět výměna původních dělených dvoukřídlých oken za novodobá třídlílná, již neměly se zemědělstvím nic společného.

BRÁNA ČP. 20

Z původního statku čp. 20 zůstala jen brána s dvěma brankami. Klenutá brána svědčí o tom, že statek již po jejím vybudování mnoho nerostl. Jinak by byla stržena a nahrazena pilířovým vjezdem umožňujícím vjezd libovolně vysokým fúrám. Praktičnost dostala zelenou před smyslem pro symetrii a levá branka byla zazděna

STODOLA U ČP. 20

Ztráta perspektivy zemědělské soukromé výroby v letech po II. světové válce se odrazila do obrazu české krajiny velmi nápadně. Holé pilíře ukazují, kde stávala stodola, která náhle nebyla k ničemu potřeba. To špýchárek v sousedství se dal použít alespoň jako skladiště nepotřebných věcí, a proto ho nestihl smutný osud stodoly.

KOLNA U ČP. 1

Dnes nejstarší budova statku čp.1 je historicky nejmladší budovou. Jde o kolnu k ukládání

ní povozů. Kolna pochází z druhé poloviny 19. století a odráží v členění štítu i ve výzdobných prvcích empírové vzory z hospodářských staveb jak novodvorských tak i kačinského velkostatku. Samostatně zděné kolny měla jen ta největší hospodářství, menším stačila kolna v pokračování obytné části domu, mlat stodoly či přístodůlek.

BRÁNA S PLASTIKAMI PSŮ ČP. 9

Pohled do dvora bývalé hospody ukazuje, že i hospodského živilo zemědělství. Kamenní psi chrání od 1. republiky vjezd do dvora ukazují, že soukromí si i na vesnici lidé bedlivě střeží.

ČP. 15

Úrodnost polností kolem Lišic nejlépe dokládají stodoly, kam se úroda ukládala. Tato usedlost ve své dnešní podobě pochází z meziválečného období. I když to podle obytné části tak nevydává, dvoumlatová stodola bezpečně prozrazuje, že se jednalo o selskou nikoliv chalupnickou usedlost. Soška ve štítě ukazuje, že náboženská víra měla na vesnici ještě v meziválečném období své pevné místo.

ZVONIČKA

Má dnes své kouzlo. I přes svoji jednoduchost a vcelku novodobí stavební materiál. Právě ten dosvědčuje, že kaplička je pravidelně obnovována. Je stále potřeba a k životu vesnice prostě patří, stejně jako ty dvě lípy, které ji dělají čestnou stráž.

PÍSEMNÝ OPERÁT K 1. VOJENSKÉMU MAPOVÁNÍ 1764-1768

Lišice leží na stále mokřích loukách podél Doubravy, pod bažinatým rybníkem Nevěsta neboli Kmotra (Chmodra), na jehož hrázi stojí mlýn Buda (Budamuhl), který je z velké části vybudován ze dřeva. Přes vesnici není možno projít, v zimě jsou zde hluboké bažiny. Silnice z Chrudimi do Prahy jde okolo po písčitých pláních. Rybníky, které leží mezi Lišicemi a Zařičany a navazují na sebe, byly všechny napájeny Doubravou. Všechna mají silně bažinaté dno a špatnou vodu. Na prostorách mezi nimi jsou podmáčené a křovinaté louky, přes které kromě hrázi rybníků nelze v žádném ročním období projít. Přelití jejich propustí způsobuje krátké, ale silné záplavy na celé Doubravě až do Labe. Kvůli nim je po stržení mostů Doubrava nepřekročitelná. Může to na krátký čas zadržet útočícího nepřítele, než budou stlučeny nové mosty směrem od Chrudimi a jiných obcí. Lišice jsou vzdáleny 1 200 kroků od Sulovic a Habrkovic., ¾ hodiny od Žehušic. Na řečených silnicích mohou těžké vozy projet jen v létě. Do Žehušic vede po hrázi kolem mlýna Buda ještě stezka pro pěší, která je jen zřídka použitelná pro jezdce.

Statek čp.5

Brána čp. 20

Stodola u čp. 20

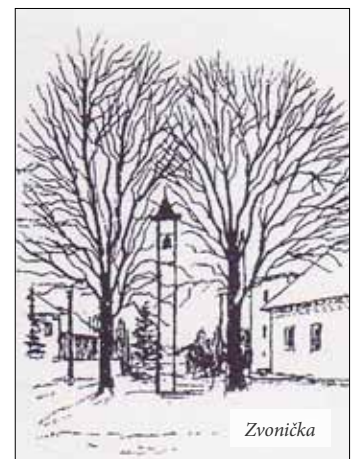
Kolna u čp. 1

Brána s plastikami psů čp. 9

Čp.15

Zvonička

ROHOZEC ČP. 25

Byla to jedna z nejstarších staveb v obci z doby kolem poloviny 19. století. Roubená obytná část byla skryta pod silnou vrstvou vápenných nátěrů. Chlévy a další hospodářské budovy, byly již modernizovány v meziválečném období. Rozšiřující se komín ukazoval, že v něm byla zřízena udírna.

P. Novák

2000

2010

2020

VÝLET DO STŘEDOVĚKU

Na letošní výlet jsme se vydali za starými řemesly a bylinkami do Botanicusu v Ostré nad Labem. Také v tomto roce zájezd organizovali členové TJ Sokol a dopravu zajistila obec Rohozec. Odjezd byl naplánován na sobotu 19.9.2020 a počasí nám skutečně přálo. Přesně v devět jsme vyrazili autobusem směrem k Ostré nad Labem.

V nedaleko Lysé nad Labem má historické centrum a zahrady firma Botanicus. Nejprve vstupujeme do středověké vesnice. Naše kroky vedou do směnárny, kde si kupujeme místní groše. Ve vesničce najdeme různá stará a dnes zapomenutá řemesla, jako je výroba papíru, svíček, mýdla, drátenictví, kamenictví, rýžování zlata, výroba loutek, řezbářství, a také si je můžeme za pár grošů zkusit. Děti si vesničku užívají a tvoří, vyrábí, mačkají mýdlo a rýžují. Ostatní se vydávají do rozsáhlých zahrad. Ty jsou rozděleny do několika částí. Navštívíme Klášterní zahradu, Zeleninovou zahradu, Zahradu jedlých rostlin, Orientální zahradu, Byliny a koření, Arboretum a další. Každá zahrada má své kouzlo. Velmi nás zaujala zahrada Byliny a koření, kde určujeme názvy jednotlivých rostlin.

Nejmladší výletníci jsou nadšeni z návštěvy bludiště, tam strávily asi nejvíce času během našeho pobytu zahradách. Okolo zahrad jsou lavičky, kde jsme si mohli v klidu odpočinout, osvěžit se. Nechybí zde ani zvířátka – součástí je i obora s hospodářskými zvířaty. Komu vyhládne, ten zajde do středověké hodovny na skvělé palačinky, bramboráky nebo třeba zelné placky. Zpestřením celého výletu bylo vystoupení kejklíře.

Nakonec jsme v obchůdku před historickým centrem vybírali z velkého množství voňavého zboží z produkce místních ekologických zahrad a poseděli u dobré kávy.

V centru řemesel i zahradách jsme si užili pohodovou zářijovou sobotu s přáteli i rodinami.

Ing. Markéta Ballová

CESTOVÁNÍ ČASEM - DIVADELNÍ ODBOR

ROK 1920

Divadelní ochotníci v Rohožci sehráli v neděli 14. března 1920 hru „Bujná krev“. Z této hry zbývá v čistých 364 K, 70 h. Částka uložena na knížku, takže jest na knížce v Reifeisence 880 K, 55 h. Dále ochotníci sehráli dne 5. dubna 1920 veselohru „Železná koruna“. Z této hry činil čistý zisk 226 K. Částka také uložena na knížku, takže

jest na knížce v Reifeisence 1 106 K, 55 h.

Již 24. května byla sehrána veselohra „To byla noc“ z které zbylo v čistém 150 K, 20 h.

Ještě téhož roku 24. prosince a na Silvestra sehráli ochotníci v Rohožci hru „Návrat českého legionáře“. I z této hry činil zisk, 72 K.

Připravil: Mgr. Jan Kramář

CESTOVÁNÍ ČASEM - OBEC ROHOZEC

1945 – PŘED 75 LETY

Zima byla dosti mírná. Němci prohrávají na všech frontách a ustupují. Vojska spojenců dorazila koncem dubna před Berlín. Tato válka byla v dějinách nejhrušnější. 5. května vypuklo v Praze povstání. Byly vybudovány barikády a náš lid se postavil ustupující německé armádě. Slova kronikáře: Nemohu popsat tu radost, když přišli rusové. Každý je měl rád a co dát mohl, tak jim snesl. Byli ubytováni na několika místech, ale jen důstojníci, vojsko bylo v Hájku. Měli tam postaveny boudy z prken a v těch bydleli.

Byl to dělostřelecký pluk a jeho velitelství bylo v čp. 21. Po šesti nedělích odjeli zase do své vlasti. Když přijeli, tj. 9. května, bylo veliké teplo 25 stupňů a byly rozkvetlé šerky. Měli jich plné vozy.

Je tu na místním hřbitově jeden ruský voják pochován. Nešťastnou náhodou spadl z auta, když byli pro něco v Kolíně a byl přejet. Byli z toho všichni smutni. Říkali, celou válku prodělal a zahynul tak nešťastně.

Protože byl velmi příznivý rok, narostlo všeho. Krmení, obilí, brambor i řepy. Nasušilo se spousta sena, jetele i vojtešky. Všechno se sklídilo, nic nezůstalo na poli.

Koncem listopadu byly staženy všechny peníze a každý občan dostal 50,-

NAROZENÍ:

Havránková Marie, čp. 28, Rajchl Václav, čp. 41, Roubíčková Jaroslava, čp. 87, Hanousek Emil, čp. 65, Žitková Jitka, čp. 19, Hrubeš Josef, čp. , Komárková, čp. 50

SŇATKY:

1.12. Moravec Miloslav - Juklová Věra
8.12. c - Březinová Marie

ZEMŘELÝ:

8.3. Svoboda Jaroslav, čp. 6, 1 rok
11.5. Žitek Radko, čp. 19, 3 měsíce
26.5. Povejšilová Marie, čp. 7, 66 let
15.6. Krča František, čp. 106, 38 let
3.11. Havránková Marie, čp. 28, 3 měsíce
10.11. Nohejl Josef, čp. 13, 37 let
11.11. Hurťová Anna, čp. 52, 69 let
29.11. Men Jan, čp. 5, 77 let

NÁRODNÍ VÝBOR:

Po skončení války byly všude vytvořeny národní výbory. Také u nás byl vytvořen a sice s panem Josefem Sochořem, čp. 88, jako předsedou.

OSÍDLNÍ POHRANIČÍ:

Na osídlení pohraničí se odstěhovali z Rohozce následující občané: František a Marie Jedličkovi, čp. 105, Jan a Josefa Kanžákovi, čp. 10, Benedikt a ... Charvátovi, čp. 6 - zase se vrátili, Jaroslav a ... Šeborovi, čp. 18, Josef a Emilie Chadrabovi, čp. 11 - také se vrátili, Josef a A. Vojáčkovi, čp. 66, Josef a A. Šafránkovi, čp. 54.

Dále odešli všichni kočovné, služky a deputátníci. Těchto sloužících bylo asi 25. Celkem z naší obce odešlo do pohraničí asi 40 občanů. A to už bylo v zemědělství velký úbytek.

BOMBY:

Dne 18. března, ještě před skončením války, při bombardování Kolína, tj. petrolejné závody, byly také shozeny bomby u našeho hřbitova na dolcích. Bylo shozeno celkem 12 bomb, které udělaly každá asi 10m krychlových. Škoda nebyla žádná.

1970 – PŘED 50 LETY

Jak v lednu, tak v únoru byla zima mírná. Sněhu padá velké množství. Od poloviny června bylo teplo a deštivo. Teplota byla někdy až 40 stupňů. V červenci pak bylo počasí ustálené a teplé. Celý srpen pršelo. Září bylo pěkné, koncem se objevují mrazíky. Sníh napadl až koncem roku.

Přes velké množství sněhu povodně nebyly. Sníh pomalu roztál.

Probíhají oslavy 25 výročí osvobození naší vlasti.

STAVBY:

Poschodový dům si postavil pan Josef Holý na parcele čp. 72, kterou koupil od Jaroslava Linka a Antonín Bíža na čp. 12, koupené od Bedřicha Kremla.

ODVOD:

K odvodu šel z naší vesnice jen jeden a sice Antonín Radla z čp. 11. Anastávie Vojáčková předala hospodářství synovci Pavlu Vojáčkovi, rotmistru vojenského útvaru v Chotusicích.

ČASOPISY:

V naší obci před válkou se odebíralo asi 30 různých časopisů. Nyní se odebírá 134 ks. Jsou to: Zemědělské noviny, 43 ks, Rudé právo 12 ks, Vlasta 11 ks, Úder 11 ks, Myslivost 5 ks, Svoboda 7 ks, Práce 3 ks, Svobodné slovo 2 ks, Rozhlas 4 ks, Televize 3 ks, ABC 6 ks, Mateřídouška 2 ks, Sluníčko 1 ks, Pionýr 5 ks, Sedmička 1 ks, Ahoj 1 ks, Svět socialismu 1 ks, Zahradnické listy 1 ks, Zápisek 1 ks, Družstevní noviny 6 ks.... Jak se všechno mění, když je dost peněz.

NAROZENÍ

Menová Jana, čp. 5, Dastych Jiří, čp. 60, Hošek Libor, čp. 56, Bíža Vladimír, čp. 23, Holá Jana, čp. 10.

SŇATKY

25.7. Vladimír Bíža - Blanka Hniličková, Mikuláš
31.10. Ladislav Míča, Mikuláš - Vlasta Čvančarová

ÚMRTÍ

30.1. Vařečková Marie, čp. 24, 62 let
3.2. Míča Bohumil, čp. 80, 80 let
15.5. Vojáčková Emilie, čp. 99, 71 let
28.7. Vojáček Jan, čp. 23, 86 let
5.9. Březina Josef, čp. 67, 74 let
16.11. Havránková Anežka, čp. 17, 76 let

JZD

JZD Kačina má 375 členů.

PŘEDÁNÍ:

Jan a Marie Březinovi předali chalupu čp. 25 svému vnuku Miloši Moravcovi.

AUTA:

Osobních automobilů je v naší obci 28.

LOVĚNA:

V roce 1970 se zastřelilo: 2 srnci, 6 srn, 280 zajíců, 10 králíků, 12 koutů, 2 psi, 11 koček, 8 sojek, 1 kuna, 3 lasice, 2 schoři, 4 vrány.

1995 – PŘED 25 LETY

Zima 1994/1995 byla velmi mírná, noční teploty mínus šest stupňů, denní kolem nuly. Jarní měsíce poměrně teplé. V květnu deštivo, noční ochlazení, namrzla nať raných brambor. Podzim byl chladný. V prosinci mrazy až mínus 147 stupňů, bez sněhu.

V únoru 1995 s vědomím syna majitele 2 neznámí muži 2 týdny přespávali v domku čp. 48, při kontrole je zadržela policie.

Obec prodala část obecního pozemku 1081 pro podnikání 3 000 m² Ing. Jaroslavu Vařečkovi pro provoz automobilové dopravy a 3 000 m² Ing. Pavlu Hynkovi pro rozšíření dřevařské výroby.

Obecní skládka odpadů je otevřena od 5. března každou neděli od 8:00 do 10:00 hodin. Poplatek za 1 q je 25,-Kč.

V naší obci není trvale obydleno 40 domů, majitelé přijíždějí pouze o vikendech a dovolených, někteří na celé léto.

Evidence nových popisných čísel: čp. 119 – Bíza Miroslav, čp. 120 – Ing. Vaníček Jiří, čp. 121 – Veselý Aleš, čp. 122 – Danuše Rudanová, rozená Vokřálová.

K 1. lednu 1995 měla obec 228 obyvatel, k 15. listopadu 1995 obyvatel 222.

Veřejná schůze obecního zastupitelstva 5. května 1995 s programem: Hospodářské výsledky obce za rok 1994, zpráva starosty a předse-
dů komisi, přednáška k 55. výročí zakončení II. světové války v obci a okolí – přednesl kronikář obce.

V roce 1994 plánované příjmy – 725 700,-Kč, skutečné příjmy – 895 000,-Kč, plánované výdaje – 725 700,-Kč, skutečné výdaje – 476 900,-Kč. Na rok 1995 je plánovaný příjem 1 301 700,-Kč.

Další informace: jednání s letištěm pokračují, vypovězena smlouva firmě Auberon z nájmu školy (dluží nájemné 80 000,-Kč). Na bývalém obchodě čp. 51 plánována oprava střechy, štítu ke kostelu, nové okapové žlaby.

Od melioračního družstva koupena stavební buňka za 5 000,-Kč, bude použita na hřišti.

Obec kupuje od majitele pozemek čp. 30 za Miroslavem Bížou, bude zde 5 stavebních parcel po cca 1 200m².

Škole v Žehušicích obec platí 20 000,-Kč na neinvestiční výdaje.

V květnu bude zapojena tel. budka. Plánuje se nová omítka budovy obecního úřadu ze dvora, oprava čekárny u Gráfových, betonová deska na zeď kolem kostela. Za chybějící javory při silnici budou koupeny nové stromky a vysázeny do konce roku nebo zjara.

4. května 1995 krádež ve zdejší kostele – ztratila se soška anděla a z oltáře 2 hlavičky andělů. Škoda 50 000,-Kč. Ke krádeži došlo v odpoledních nebo nočních hodinách. Lidé viděli pootevřené dveře, domnívali se však, že uvnitř uklízí kostelník.

Z jednání OZ dne 3. srpna 1995 – obec připravuje soudní projednání dlužného nájemného školy od firmy Auberon. Schváleny ceny obecních pozemků pro stavbu: základní cena je 30,-Kč za 1 m², snižuje se o 30% za chybějící kanalizaci, vodovod, el. Přípojku. Cena tedy bude 21,-Kč za 1m².

Pan Vladimír Bláha, stavitel z Čáslavi, žádá o odprodej špičky sadu u Holečkových pro stavbu restaurace a vinárny na ploše 15x15m, rozpočet 1,5 mil. Kč. Do smlouvy obec uvede, že pozemek bude převeden až při kolaudaci budovy.

O další stavební pozemek žádá pan Šebor ml. Pro stavbu atriového domu. Obec bude požadovat zahájení stavby do 2 let, do dalších 3 let stavbu dokončit.

OZ 9. listopadu 1995 schválilo příspěvek na ZŠ Žehušice 56 896,-Kč., dále schválena dotace 90,-Kč na jednoho občana pro ČSAD, dne 7. prosince 1995 opraveno na 65,-Kč.

Do obecní knihovny koupeny knihy za 6 026,-Kč.

Dne 13. září si v čp. 16 u Erbalů neznámá žena klíčem, který visel ze dvora na dvířkách otevřela a v místnosti ukradla 3 000,-Kč. Po příchodu paní Erbalové říkala, že shání vejce. Po silnici popojíždělo auto, které ji po krádeži odvezlo. Drzost některých lidí již nezná hranice.

7. října 1995 došlo v Rohozci k těžké dopravní nehodě. Dva chlapci

ze Žehušic narazili motocyklem do stromu před čp. 103, oba zahynuli. Škoda mladých životů.

V listopadu vysázeny při silnici chybějící javory.

V roce 1995 se v obci nenarodilo žádné dítě.

ZEMŘELI: 27.5.1995 – Růžena Holá, čp. 10 – 87 let

3.7.1995 – Jaroslav Men, čp. 5, – 88 let

Z PŘEDNÁŠKY KRONIKÁŘE OBCE K ZAKONČENÍ II. SVĚTOVÉ VÁLKY:

Pražské povstání posílilo i v naší obci víru v brzký konec války. Krejčí, pan Vojáček, ušil a vyvěsil první čs. vlajku v obci.

Vyhlášení německé kapitulace zastihlo v Žehušicích a v Rohozci velkou německou vojenskou jednotku., Rudá armáda se blížila od Havlíčkova Brodu. Většina velitelů poslechla příkazu svého velení ke kapitulaci. Viděl jsem v Žehušicích u obecního úřadu, jak plukovník otrhává nárameníky důstojníků. U Havlíčkova Brodu však jeden zfanatizovaný mladý hitlerovec nutil i po kapitulaci vojáky své čety, aby stříleli z lesíka po projíždějícím sovětském vojsku. Dva německé chlapce zastřelil, když odmítli střílet. Jeho jednotka zabila i několik ruských vojáků, kteří seděli na vozech, tažených koňmi. Rusové vzali lesík útokem, zajali šilence velitele a na státní silnici ho nechali přejet projíždějícím tankem.

Němci zde v Rohozci byli ochotni předat zbraně, ale ne civilistům, ale zástupci vojska nebo policie. Přijel proto velitel četnické stanice v Žehušicích, pan Kleimod, který zbraně přejímal a dal ukládat v sále restaurace proti pozdějšímu obchodu u Havránkových. Hromada pušek byla vysoká 2 metry. Někteří vojáci však pušky úmyslně poškodili, zejména hledí. Uložené zbraně potom převzalo nové čs. vojenské velení v Čáslavi.

Na silnici u Nových Dvorů byly v německých vozech zásoby pro armádu. Vojáci vypřáhli koně a pustili je do polí, sami pospíchali směrem na západ, aby se dostali k Američanům. Jeden důstojník u nás bouchal na vrata, nabízel velký dalekohled za nácrtek, přes které obce má jít k Plzni, aby se vyhnul Praze a městům. Nácrtek pochopitelně nedostal.

Na kraji Rohozce u Houškových a Landgráfových byla na silnici 20 cm vysoká vrstva ostrých nábojů do pušek.

Také v polích u Rohozce zahynulo několik německých koní, když se napásli mladé vojtěšky a došlo k nadmutí. Několik jich skončilo v jámách po bombách, které na kraji lesa a v polích za hřbitovem padaly 18. dubna 1945.

Ještě jedna vzpomínka na duben 1945, kdy i v Rohozci byly umístěny rodiny Němců, které ustupovaly před frontou. Němci zde vysázeli kus lesa při levé straně silnice na Kutnou Horu, nedaleko váhy.

V Rohozci byli sovětské vojáky 6 týdnů., důstojníci byli ubytováni v domech, vojsko ve stanech a domcích z prken v lese v Hájků. Během pobytu a sice 13. května 1945 přišel o život voják při jízdě nákladním autem do Kolína. Jmenoval se Ruděštenko a je pochován na rohoveckém hřbitově.

Začátkem května 1945 byl i zde ustanoven první národní výbor, předsedou se stal p. Josef Sochor, čp. 88.

Po dobu německé okupace ani jeden z občanů obce se nestal zrádcem českého národa. Rolníci pomáhali ostatním občanům překonávat hlad ve válečných letech a přenechávali obilí za úřední ceny. Dobrý chléb pro občany Rohozce dodávaly za úřední ceny pekárny v Žehušicích a v Mikuláši.

Na osídlení pohraničních okresů po odsunutých Němcích odešlo 40 občanů, a sice rodina Jedličkova, čp. 105, Konžákova, čp. 10, Vojáčkova, čp. 66, Šafránková, čp. 57. Odešli také zaměstnanci od rolníků.

Válku nepřežily z Rohozce dvě rodiny, rodina Lávecká a Šnáblova, majitelé obchodů židovského vyznání. Všichni zahynuli v koncentračních táborech.

V Malíně 8. května 1945 ustupující Němci bezdůvodně zastřelili z blízka revolverem 11 lidí, ve vzteku, že na starém malínském mostě došlo k zácpě aut a nemohli utíkat na západ.

V Kutné Hoře nedošlo k bojovým akcím, německé velení zde uzavřelo dohodu s ustaveným Národním výborem, že se obě strany zdrží útoků.

Zato v Čáslavi květnové dny probíhaly v bojových akcích, které si vyžádaly lidské životy. V Čáslavi zavlály již 5. května 1945 Čs. vlajky, mladí lidé se hlásili v kasárnách do nově vznikající posádky. Městem projížděly německé jednotky na západ. Jak vzpomíná sochařka paní Borovičková – Podpěrová (autorka pomníku padlých v Rohozci) první sovětské tanky do Čáslavi přijely 9. května v 9. hodin ráno od Golčova Jeníkova. Lidé je vítali jásotem. Na „ostrém rohu“ došlo k boji Sovětů s nacisty. Část německých vozů proto sjížděla (po schodišti) Žižkovou branou k rybníku na Běliště, aby se dostaly na silnici směr Tábor. Na chrudimském předměstí Němci vyhnali lidi z domů a nutili je běžet před tanky do středu města. Němci město obklíčili. Z věže kostela německý odstřelovač střílel po lidech na náměstí. Sovětští vojáci ho zlikvidovali. Došlo k dvouhodinové boji Sovětů s Němci, hodně bylo padlých na obou stranách. Mrtví lidé leželi po ulicích, ale i zastřelení koně. Další sovětské jednotky přijížděly od Havlíčkova Brodu. Klid nastal

až 10. května. Na dvoře Žižkových kasáren jsou internováni němečtí zajatci ze Schörnerovy armády, která měla ve Středních Čechách 500 000 vojáků. Z kasáren byli bez zbraní odváděni do sběrných táborů. Rudoarmějci bez slitování likvidovali zarputilé vrahy z jednotek SS, jejich početná skupina byla zastřelena u nemocnice. Skupiny SS našly po silnicích, přemísťovaly se v noci a nemilosrdně tito SSmani zastřelili každého, kdo se jim postavil na odpor. Tak padl i Josef Vopelák z Puchře u Kutné Hora, byl 1 rok ženatý a otcem měsíčního syna. Také v Žehušicích u školek jsem viděl několik ozbrojených chlapců, kteří čekali na příslušníky SS, ukrývající se v polích. V Čáslavi padlo 29 sovětských vojáků a 9 místních občanů. Dne 9. května přijel do Čáslavi na náměstí občanů vítaný maršál Konev. Současně přijela ze Železných hor i skupina partyzánů s velitelem Oldřichem Šafářem, rodákem z Čáslavi.

Připravil: Mgr. Jan Kramář

CESTOVÁNÍ ČASEM - SDH ROHOZEC

ROK 1995

Hasičský sbor se podílel na uspořádání dětského dne. Tato akce se tradičně daří k plné spokojenosti dětí. Škoda, že aktivita členů se tak neprojevuje během celého roku. Nepomohl ani „Den otevřených dveří“ naší zbrojnice.

Sbor připravuje dozor zdejších dětí na vyhodnocení hry „Plamen“ ve Svatém Mikuláši.

Okrsková soutěž probíhala v Habrkovicích u mlýna. Naše družstvo složené ze členů: Bíža Vladimír, Šindelář Josef, Horák Václav, Veselý Josef, Čvančara Milan nstr. Se umístilo na druhém místě. Škoda, že ani někteří členové výboru se soutěže ani námětového cvičení nezúčastní.

NÁMĚTOVÁ CVIČENÍ BYLA DVĚ:

- Prováděn požární útok na zámek Kačina za účasti šesti sborů okrsku. Cvičení splnilo svůj úkol. Voda se dopravovala od rybníčku v oboře až na zámek. Také se vyzkoušel zásobník vody před zámkem. Pro první zásah je zde dostatek vody.

- Druhé námětové cvičení bylo u příležitosti sjezdu rodáků v Zábouří nad Labem, kde se sjelo 5 sborů okrsku. Voda se čerpala z řeky Doubravy a útok probíhal na hřišti, kde se konala oslava. Prvá stříkačka však nasála bahno a tak útok skončil.

Členové sboru se zúčastnili úklidu obce. Sběr železného šrotu probíhal v měsíci dubnu, množství evidoval pokladník sboru Vlastimil Havránek.

Někteří členové navrhli zařadit do plánu práce i nátěr plotu u školy. Závazek však nebyl splněn. Plot natírali jen členové Sokola.

V místnostech sboru v obecním domě bylo položeno a svařeno lino- leum. Svaření provedl bezplatně pan Bláha za pomoci členů Bíži a Veselého. Ještě bude dokončeno elektrické osvětlení (instalace v přední místnosti). V listopadu položeny před zbrojnicí betonové pražce. Členům pomáhal i pan místostarosta obce J.Erbal.

Do prostor sboru pomohli členové odstěhovat ze školy nábytek obce, který sloužil v bývalé obecní ubytovně. Též postele, matrace, skříně a povlečení. Členové sboru též pomáhali obci při dovozu stavebního materiálu a stromků ze školek pro výsadbu v obci při silnici za chybějící a uschlé stromky.

Schůze výboru sboru se konaly pravidelně, zástupci sboru se účastní též schůzí okrsku.

Sbor má 30 členů, z toho 29 mužů a 1 ženu.

Výroční valná hromada za rok m1995 se konala 1.února 1996.

Připravil: Mgr. Jan Kramář

CESTOVÁNÍ ČASEM - ŠKOLA ROHOZEC

1920 – PŘED 100 LETY

Pro nedostatek uhlí přerušeno bylo na zdejší škole vyučování od 7. do 12.ledna 1920.

Zima v roce 1919-1920 byla velmi mírná, za to velmi často pršelo a padal sníh. Jaro 1920 počalo již počátkem dubna. Rolníci s jarními pracemi byli hotoví do polovice dubna.

Dne 18.dubna konaly se v naší republice první volby do poslanecké sněmovny. V naší obci bylo zapsaných 298 voličů.

Dne 25.dubna 1920 konány byly volby do senátu. Při těch bylo v naší obci zapsaných voličů 259.

Dne 27.dubna navrátil se z Ruska československý legionář p. Jan Březina, rolnický synek, z čp. 25 v Rohozci. Týž byl zajat ruským vojskem a jako zajatec pracoval u českého rolníka v Rusku usedlého p. Kaliny. Později vstoupil do československého vojska a účastnil se mnohých šarvátek s ruskými bolševiky. Vrátil se zcela zdráv.

28.dubna vrátili se z Ruska další dva legionáři z naší obce, Oldřich a Václav Havránkové z čp. 28. Oba se vrátili také zdrávi.

Dne 24.června se vrátil z ruského zajetí zdejší občan z čp. 56, pan Václav Koudelka, jenž v zajetí pobyl od září 1914 až do této doby. Než se vrátil, zemřela mu manželka.

30.června ukončen byl školní rok 1919-1920.

Na konci školního roku 1919/1920 navštěvovalo naši školu 102 žáků. V I. třídě 50 (oddělení I. – 19, oddělení II. – 31), ve II. třídě 52 (oddělení I. – 28, oddělení II. – 24).

Ve školním roce 1919-1920 konala místní školní rada 2 schůze – 3.října 1919 a 21.února 1920. Byly projednány žádosti rodičů za osvobození od školní docházky v době nutných polních prací a různé drobné opravy na škole.

Na učební pomůcky a jiné potřeby školy věnovala ve školním roce 1919/1920 místní školní rada 40 K, obec z dražeb obecních příplatky v částce 203 K 70 h a divadelní ochotníci 50 K. Za darované peníze koupeny znaky republiky, různé publikace knižní pro mládež i pro učitelskou knihovnu.

Dne 23.srpna vrátil se z ruského zajetí zdejší občan Jan Dastych, domkář z čp. 86. Legionářem nebyl.

Nový školní rok 1920/1921 byl zahájen 1. září 1920.

Počet dětí školou povinných v naší obci bylo 118. Do zdejší školy dochází 107 žáků (47 chlapců a 60 dívek). V I. třídě 44 (oddělení I. – 15, oddělení II. – 29), ve II. třídě 63 (oddělení I. – 33, oddělení II. – 30).

Náboženství československému mimo rozvrh hodin počal vyučovat na zdejší škole farář československé osady církevní v Chotusicích p. František Paplhám. Dosavadní učitelka ženských ručních prací sl. Marie Maximovičová vzdala se dne 1. října tohoto místa. Okresní školní rada na toto místo jmenovala slečnu Františku Skulinovou.

Dne 28. října byl důstojně po celé zemi oslaven tento významný den. Ve třídách o významu dne promluvili třídní učitelé, v předvečer pak byla svolána veřejná schůze občanstva zdejšího do hostince čp. 4. Zde promluvil řídící učitel, kde o osvobození a znovuzkříšení našeho státu promluvil v řeči tři hodiny trvajících.

Dne 11. prosince 1920 o 3. hodině odpolední vypukl oheň v čp. 20 u pana Václava Vamberského, který byl způsoben svévolností 7 letého žáka I. třídy, 1 oddělení Hruběšem Jaroslavem a zničil obytné stavení úplně. Sluší zaznamenat, jak se zachovali zdejší občané v době náboženských třenic k svému bližnímu. Pan Vamberský byl bojovným příslušníkem církve římsko – katolické, který ze srdce nenáviděl všechny příslušníky církvi jiných. Přes to stoupenci církvi ostatních nejen se účastnili pilně hájení jeho majetku při ohni, ale i po ohni nezjištěně pomohli radou a skutky tak účinně, že pohořelý již o vánocích se mohl přestěhovat do nově postaveného příbytku. Většina řemeslníků pracovala na stavbě zdarma. Rolníci poskytli všechny potahy poškozenému též zdarma. Zajímavé jest, že po vystavění domku p. Vamberský zaujal opět bojovné a nesmiřitelné stanovisko proti svým spoluobčanům jiných náboženských vyznání s celou svou rodinou.

O vánocích 1920 vybraly mezi sebou školní děti na Masarykovu „Ligu proti tuberkulóze“ 54 K, jež byly řečené instituci zaslány.

1945 – PŘED 75 LETY

Dne 5. března 1945 přijeli do zdejší obce němečtí uprchlíci Pruského Slezska. Byla to část uprchlíků, kteří prchali z německých území do Protektorátu před blížící se Rudou armádou. Přijížděli do našich českých zemí jako „národní hosté“. Tak alespoň je označovala protektorátní vláda a my se máme dle toho k nim chovat. Však nebyla to láska upřímná a Češové cítí určité zadostiučinění.

Ve zdejší obci byli ubytováni ve 2 třídách ve škole a v obou hostincích. Byly to rodiny, které přijely na krytých vozech selských, několik rodin na jednom voze. Byl to rozruch v obci, když k večeru tyto vozy se utábořily na návsi, než byly rodiny rozděleny. Ženy s dětmi, starci a několik mladších hochů Poláků, nucených pracovat u německých rolníků. Rodiny s více dětmi malými byly ubytovány ve školní budově.

Na práci nasazený učitel Jan Růžička byl v březnu z nasazení propuštěn a mohl tudíž zase vyučovat.

Poněvadž fronta na Moravě se blížila, dostali Němci ve zdejší obci rozkaz, aby putovali dále. A tak dne 29. dubna 1945 hnul se celý „Teils-Trek“ na vozech, kolech a pěšky směrem přes Čáslav dál. Nechtělo se jim odjít, neboť říkali, že jdou „smrti vstříc“.

V sobotu 5. května dopoledne byla obec vzrušena. Do obce přijel jakýsi jinoch na kole a mával v ruce československou vlajkou. Označen byl boj v pražském rozhlase. Povstání českého lidu proti německým okupantům.

Lidé vycházejí před stavení, rokuji co bude. Na domech se objevují československé vlajky. V noci lidé nespali, poslouchají zprávy.

Mimo Prahu mněni se vedení ve všech obcích, městech i okresech. Tvoří se národní výbory. I ve zdejší obci ustanovil se v pondělí 7. května 1945 místní národní výbor.

Braná moc německá v těchto dnech dostávala trhliny. Nastával u ní chaos, nejistota a strach. Proto mnozí němečtí vojáci dávali se odzbrojit ve zdejší obci a těmito zbraněmi vyzbrojeni byly zdejší hlídky. Zbraně se shromažďovaly v hostinci u Brožků. Německá armáda dokonce sama zahazovala zbraně do příkopů a polí podél silnic.

Ve středu 9. května ráno jako blesk rozletí se zpráva, že ruské tanky dorazily do Prahy.

Mnozí i přes nebezpečí běželi se podívat na křížovatku k zámku Kačina, aby mohli přivítat a pozdravit rudou armádu. Však během středy

již zdejší obci projížděly jednotky rudé armády. Pohostinství bylo velké. Zvláště vejce smažená i syrová chutnala jim znamenitě a proto nikdo jimi nešetřil. Nejvíce se jim však líbili hodinky a to si musel dát každý pozor a raději je schovat, aby mu nezmizely v kapse rudoarmějce. To se však jim prominulo, vždyť to byli vojáci již 6 roků ve válce a hodinky kapesní i na ruku byly jistě pro ně vzácností.

Mezi tím dojížděly ještě německé armádní kolony. Bezradně, bez spojení. Byla to již úplně rozvrácená armáda. Němci se báli přijít do styku s Rudou armádou, zajížděli proto do polních cest i do polí a tam zanechávali auta, zásoby i zbraně. Dokonce celá kolona aut německého vojska přijela do vsi, aby zde nám odevzdala všechno vojenské dřív, než přijde do styku s rudou armádou. A tak sál hostince naplnil se úplně zbraněmi, kukátkami, příkrývkami, boty, šatstvem, zásobami různých vojenských potřeb.

Všechnu kořist po německé armádě vyhradila si rudá armáda pro sebe jako svoji válečnou kořist. Několik vozů kořisti tak bylo odvezeno do Žehušic a Týnce nad Labem.

12. května 1945 ubytoval se v bytě řídícího učitele kapitán jednotky rudé armády, která se utábořila v lese Libuše. Byl to mladý, 28 let velitel, obecně zvaný Petrovič. Proto večery byly vyplněny družnou zábavou se zpěvem za účasti více důstojníků.

Od 21. května začalo se opět vyučovat. Do konce školního roku zde vyučoval výpomocný učitel Bohumil Novotný z Chotusic.

Na počátku války byl sejmuto reliéf z pomníku padlých. Svaz mládeže za účasti místních korporací v Rohozci postaral se, aby uvedený reliéf byl opět umístěn na pomníku a při odhalení této desky byla konána slavnost. Od hostince u Veselých vyšel krásný průvod, v jehož čele šel oddíl rudé armády, pak skupina bojovné mládeže z okolních vesnic, příslušníci Sokola, hasičů a občané. U pomníku promluvil řídící učitel. Byla vztyčena státní vlajka. Večer konána taneční zábava. Slavnost se velice vydařila.

Školní rok 1944/1945 zakončen byl 12. července 1945.

Na konci školního roku 1944/1945 navštěvovalo naši školu 46 dětí. V I. třídě 24 (oddělení I. – 7, oddělení II. – 17), ve II. třídě 22 (oddělení I. – 10, oddělení II. – 12).

Školní rok 1945/46 zahájen byl 2. září s vyučováním ve dvou třídách. Během prázdnin odstěhovalo se několik rodin ze zdejší obce, se kterými ubyly školní děti, jiné děti přestoupily na měšťanskou školu. Jeví se tudíž úbytek dětí naší škole. Učitel Jan Růžička dosud vykonává presenční vojenskou školu a na okrese je nedostatek učitelských sil. Z těchto důvodů začalo se vyučovat v jedné třídě. Na počátku školního roku vyučovali ve zdejší škole: Václav veselý, řídící učitel, Aloisie Kolmanová, učitelka domácích nauk, Aloisie Klepetková, katechetka, František Branč, vikář v Čáslavi.

Na počátku školního roku 1945/1946 navštěvovalo naši školu 33 dětí. V I. třídě 24 (oddělení I. – 8, oddělení II. – 16), ve II. třídě 9 (oddělení I. – 7, oddělení II. – 2). Byly vydány zatímní směrnice pro vyučování v tomto školním roce. Jako nový předmět se zavádí politická výchova od 3. ročníku. Vyučování ruskému jazyku povinné od 4. postupného ročníku. I ve zdejší obci proběhla oslava 28. října. Oslava proběhla programovým večerem v hostinci u Veselých. Řečník, který měl promluvit, se nedostavil. Jeho úkolu se ujal řídící učitel Václav veselý. Za místní národní výbor promluvil i jeho předseda p. J. Sochor.

Koncem října byla v Nových Dvorech otevřena nová měšťanská škola. Město Nové Dvory žádalo, aby se naše obec přihlásila do školního újezdu nové měšťanky. Místní národní výbor však nemohl vyhovět, neboť se pracuje také na otevření měšťanské školy v Žehušicích. Všechno žactvo od 6. postupového ročníku výše přestoupilo do měšťanské školy.

Ze zdejší obce odstěhovalo se několik rodin do pohraničí, kde obdrželi buď zemědělskou usedlost nebo se přihlásili na práci v továrně. Byly to většinou rodiny zemědělských dělníků nebo malozemědělců, kteří si vydělávali práci ve větších zemědělských usedlostech.

Na práci proto do naší obce přivezeno v měsíci září a října 31 Němců. Je podzim a otop – hlavně uhlí pro školu žádné. Škola tedy žádala obec, která ochotně vyšla vstříc. Obec poskytla z obecních lesů na vytápění dřevo.

Připravil: Mgr. Jan Kramář

TJ SOKOL ROHOZEC V ROCE 2020

Letošní činnost jsme již tradičně zahájili valnou hromadou jednoty. Počet zletilých členů ke dni konání valné hromady 15.

Valná hromada Tělocvičné jednoty Sokol Rohozec se konala dne 24.1.2020 v 18 hod. v Hospůdce u Steklouše v Rohozci.

V okamžiku zahájení bylo přítomno celkem 12 zletilých členů z celkového počtu pozvaných, tři byli omluveni. Hosté valné hromady: Ing. Vladimír Michálek – místostarosta obce Rohozec.

V rozpravě vystoupila Ing. Markéta Ballová a Eva Papáčková s informací o hospodaření za rok 2019. Ing. Markéta Ballová informovala o stavu členské základny a novinách v TJ Sokol Rohozec. Bylo schváleno přijetí nových členů.

Ing. Markéta Ballová informovala o akcích v roce 2019.

Byl připraven plán činnosti a rozpočet na rok 2020.

Vzhledem k situaci a epidemiologickým opatřením v roce 2020 se podařilo uskutečnit pouze tři akce – Rohozecká vlaštovka, prázdninové stanování a výlet do Botanicus Ostrá.

Rohozecká vlaštovka odletěla dne 23.5.2020. Počasí nám v letošním roce příliš nepřálo, i přes jeho nepřízeň panovala dobrá nálada a byly podány úžasné sportovní výkony.

Uvolnění opatření o prázdninách nám umožnilo pořádat stanování na hřišti. Akce se konala dnech 8.-9.8.2020. Na hřišti bylo postaveno 6 stanů. Členky Sokola připravily pro děti soutěže, vaření guláše v kotli a noční stezku odvahy. Účastnilo se celkem přes 20 táborníků.

Letošní výlet byl naplánován do centra řemesel a zahrad Botanicus v Ostré. Do Ostré jsme vyrazili v sobotu 9.9.2020. Počasí nám přálo a návštěvu Botanicusu si užili malí i velcí účastníci zájezdu.

Poděkování patří všem, kteří přispěli k organizaci letošních sokolských akcí. Pevně věřím, že se situace zlepší a v příštím roce se budeme moci setkávat častěji.

Ing. Markéta Ballová

VODOVOD, KANALIZACE A ČOV

Vodohospodářská společnost Vrchlice – Maleč, a.s., Kutná Hora bude od 1.1.2021 provozovat v obci Rohozec vodovod a kanalizaci. Vodoměry budou odečítány ročně a jsou odečítány dálkově.

Odečty v obci Rohozec budou účtovány ročně a to vždy v květnu každého roku. Vzhledem k ročnímu vyúčtování budou s odběrateli sjednávány měsíční zálohy, které budou splatné k 25.tému každého měsíce. Zálohy se nesjednávají u odběratele, u kterého se předpokládá objem fakturace nižší než 1 200,-Kč za rok. Výše zálohy je automaticky upravována při provedení vyúčtování.

VODNÉ A STOČNÉ LZE HRADIT TĚMITO ZPŮSOBY

- Převodním příkazem – na číslo účtu 17701161/0100 KB Kutná Hora
- Inkassním příkazem – vyplněný a potvrzený z banky doručit na Vodohospodářskou společnost Vrchlice – Maleč a.s. Kutná Hora
- Složenkou – na poště nebo v sídle společnosti
- Sipo

Provozovatel je oprávněn jednostranně změnit výši a četnost zálohových nebo pravidelných plateb a četnost konečného vyúčtování

tak, aby jejich výše a četnost odpovídala předpokládané výši vodného a stočného placeného Odběratelem v následujícím zúčtovacím období. Předpokládanou výši vodného a stočného placeného Odběratelem v následujícím zúčtovacím období stanoví Provozovatel na základě množství vody dodané Odběrateli a množství odpadních vod odvedených pro Odběratele v předcházejícím zúčtovacím období a na základě platné ceny a formy vodného a stočného. Bude-li přeplatek faktury činit méně než 100,-Kč, bude použit na zálohy na příští období.

Na odběrných místech, kde je osazen vodoměr bude stočné účtováno podle vodoměru:

V případě, že bude odběratel odebírat vodu a používat studnu, bude mu vodné účtováno dle vodoměru a voda z jiných zdrojů směrnými čísly. Není-li množství vypouštěných odpadních vod měřeno, použijí se pro zjištění spotřeby vody směrná čísla roční potřeby podle zákona č. 274/2001 Sb., prováděcí vyhláškou k němu 428/2001 Sb., příloha č. 12. - Směrná čísla potřeby vody.

KONTAKT:

OBCHODNÍ ODDĚLENÍ:

tel. č. 327 588 133

e-mail: obchod@vhshk.cz (fakturace, smlouvy, platby)

DISPEČINK:

tel. č. 327 588 112

e-mail: dispecik@vhshk.cz (poruchy, vodoměry)

Užitečné odkazy: <https://vhshk.cz/dokumenty-ke-stazeni/>

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ 2020

Slunečné počasí, slavnostní atmosféra, úsměv ve tvářích a dobrá nálada. To vše provázelo pět mladých rodin jednu zářivou sobotu.

I když byl letošní rok svázaný různými bezpečnostními opatřeními nepřející kulturním, sportovním ani společenským akcím, přesto se podařilo začátkem nového školního roku přivítat nejmladší občánky naší obce.

Tato milá povinnost proběhla tradičně v obřadní síni zámku Kačina a to v sobotu 19. září 2020. Přivítání byly nejen miminka, mající koře-

ny v Rohozci, ale také děťátka rodičů, kteří se do naší obce přistěhovali. Vzhledem k aktuální situaci byl omezen počet rodinných příslušníků, kteří navíc museli přihlížet se zakrytými ústy. Ani to však neubralo na sváteční atmosféře a mohli jsme přivítat pět našich spoluobčánek - Tadeáše Karkoše, Josefínu Petráňovou, Jana Konůpku, Elen Ryšavou a Natálii Malinovou.

Věříme, že tak jako byla prosluněna nevšední sobota, bude prosluněn i celý život našich nejmladších občánek. Přejeme jim pevně zdraví a pohodový život v harmonické rodině.

Ing. Vladimír Michálek

SDH ROHOZEC 2020

Život se v roce 2020 díky pandemii virové choroby Covid-19 trochu zpomalil, což výrazně ovlivnilo funkci a činnost snad všech sborů dobrovolných hasičů. I přesto se SDH Rohozec snažil nezahálet a poskytovat pomoc při mimořádných událostech, chránit zdraví a majetek obyvatel a v rámci nastavených pravidel pořádat hasičské akce.

První akcí tohoto roku pořádnou SDH Rohozec byla výroční valná hromada, která se konala 31. ledna. Jejím cílem bylo zvolení nového výboru SDH. Návrhová komise ve složení Jaromír Vojáček, Miroslav Bíža a Josef Horký st. přednesla seznam navrhovaných členů ke zvolení. Všechny 19 zúčastněných členů s návrhem souhlasilo. Složení výboru je tedy na další volební období následující: starosta SDH – Mgr. Jan Kramář, velitel SDH – Tomáš Bíža, náměstek starosty – Milan Čvančara nst., náměstek starosty – Josef Holý, jednatel – Josef Horký, náměstek velitele – Petr Horký, pokladník – Václav Melša, revizní komise – Luboš Bíža a Jiří Dastych, kulturní komise – Alena Šindelářová a Blanka Bížová, členové výboru – Josef Veselý a Josef Hrdý. Dále byli členové SDH seznámeni s činností za rok 2019, plánem práce a akcí na rok 2020. Na závěr schůze bylo pro členy připraveno malé pohoštění a volná zábava. Další akce a činnosti SDH byly v souvislosti s výše uvedenou pandemií postupně rušeny. Fungování SDH se omezilo pouze na nejn nutnější činnosti. Jednou z činností byla pomoc obci při distribuci ochranných desinfekcí.

Po rozvolnění pravidel bylo možné dne 21. srpna uspořádat na místním hřišti posvícenskou zábavu. K tanci a poslechu zahrála kutnohorská skupina 4G. Akce se zúčastnilo více jak 100 platících návštěvníků.

Zanedlouho poté, dne 18.9.2020, uspořádal Hasičský okrsek č. 1 - Kačina na hřišti v Rohozci již II. okrskové grilování s hudbou. Akce se zúčastnilo cca 90 dospělých a 40 dětí z hasičských sborů v Rohozci, Žehušicích, Zábouří nad Labem a Sv. Mikuláši a z řad osob podporujících dobrovolné hasičstvo. Účastníkům akce bylo k dispozici grilované vepřové maso, čepované pivo a limo a nakládané sýry. Pro děti i dospělé bylo připraveno pásmo zábavných soutěží a her za hudebního doprovodu. Akce se vydařila a přispěla k utužení vztahů mezi jednotlivými hasičskými sbory tvořící Hasičský okrsek č. 1 – Kačina.

Výjezdová jednotka měla v průběhu roku také několik zásahů.

První zásah byl 11. února. Jednalo se o vyvrácený strom přes komunikaci u hřbitova. Strom byl pořezán a z komunikace odstraněn. Po vydatném dešti 14. června zaznamenala jednotka další zásah a vyjela k čerpání vody ze sklepů. Pomocí čerpadel byla voda postupně odčerpána. Tentýž den ve 12 hodin jednotka vyjela do obce Habrkovice, kde voda zaplavila větší část komunikace a sklepů přilehlých domů. Zde jednotka nasadila plovoucí a kalové čerpadlo. Voda se čerpala na velkou vzdálenost až do místního rybníku.

Záplava Habrkovice

Postupně se do Habrkovic sjeli ostatní jednotky našeho okrsku. Bylo nasazeno několik čerpadel přímo v místě největší laguny. V průběhu čerpání muselo být pomocí těžké techniky uvolněno koryto struhy za domy, kde docházelo k ucpávání jednoho propustku. Ve večerních hodinách muselo být několik čerpadel přemístěno k místnímu rybníku, z kterého se musela odčerpávat voda, protože hrozilo jeho přelití a zaplavení dalších domů. Zásah probíhal celou noc. V ranních hodinách byl zásah ukončen a jednotky se vrátily na základny.

Děšť znovu zatopil sklep místního obyvatele dne 17. června. Pomocí elektrického čerpadla bylo provedeno odčerpání vody.

O pomoc nás dne 22. června požádal místní letecký klub, přitékající voda z polí zaplavila zázemí klubu a hangáry. Jednotka zde nasadila kalové a plovoucí čerpadlo. Jelikož množství vody bylo velké a stav nebyl nijak ohrožující, rozhodlo se o ponechání plovoucího čerpadla na místě. Členové klubu byli proškolení z obsluhy čerpadla a dále probíhalo čerpání vody pod jejich dohledem.

Během roku jednotka podala žádost o dotaci v programu ČEZ krizová pomoc, ve které uspěla a získala 48 000,-. Za tuto částku byl koupen rozkládací nůžkový stan 4x6m, motorová tlaková myčka, protichemický ochranný oděv a obličejová maska s filtrem.

Po dohodě s obcí byl také zakoupen přívěsný plachtový vozík za osobní automobil, který byl přestavěn pro potřeby výjezdu s přenosnou motorovou stříkačkou.

Tento rok náš sbor zasáhla i jedna velmi smutná zpráva. Navždy nás opustil dlouholetý člen, bývalý starosta OSH Kutná Hora, bývalý starosta SDH Rohozec a držitel ocenění Zasloužilý hasič, pan Josef Veselý. Zemřel ve věku 77 let. Čest jeho památce.

Doufáme, že následující rok bude na hasičské akce veselejší, hasičské činnosti čtenější a hasičské zásahy minimální.

Tomáš Bíža, velitel SDH Rohozec

Čerpání sklepa

Letiště

TŘÍDĚNÝ ODPAD V OBCI ROHOZEC

Češi patří v třídění odpadu mezi evropskou elitu a nejinak je tomu i v naší obci. Kontejnery na tříděný odpad se vždy po vývozu rychle plní a dosavadní kapacita často nepostačuje potřebám občanů. Tato skutečnost vedla již v roce 2018 k otázce, zda nerozšířit kapacitu a sortiment sběrných nádob. Byly zahájeny přípravné práce pro získání dotace a odsouhlaseno uzavření smlouvy mezi obcí Rohozec a společností Dotace Snadno spol. s r.o. na zpracování žádosti o dotaci a analýzy projektu na akci „Pořízení sběrných nádob a vybudování kontejnerových stání pro obec Rohozec“. Koncem roku již byla analýza potencialů produkce odpadů v zájmové oblasti a materiálových toků pro zmíněný projekt schválena a Obec Rohozec podala žádost o dotaci z dotačního titulu Operačního programu Životního prostředí. Součástí projektu bylo pořízení popelnice na plast do domácností, 22 kontejnerů na tříděný odpad (papír, plast, bílé sklo, barevné sklo a kartonové obaly), velkoobjemový kontejner na biologicky rozložitelný komunální odpad, uzavřený velkoobjemový kontejner na kov, kontejnery na textil a přístřešky na sběrných místech. Celková hodnota akce byla vyčíslena na 834.295,- Kč, přičemž v rámci dotace bylo možné žádat o 85% způsobilých výdajů. Tato podaná žádost splnila všechny podmínky, ale z důvodu nedostatku finančních prostředků nebyla vybrána k realizaci.

Vytvořené dokumenty byly dány k dopracování, aby obec mohla opět podat žádost o finanční prostředky při další zveřejněné výzvě. Bohužel již nebyl vypsán vhodný dotační titul. Proto obec využila cenovou nabídku SOP Přelouč na individuální svoz vyříděného

odpadu, ke kterému byl nutný nákup, nebo pronájem popelnic. Následně oslovila majitele rodinných domů s dotazem o zájem nákupu popelnic na plast. Díky velkému zájmu občanů byl upřednostněn nákup před pronájemem, obec popelnice zakoupila a následně prodala občanům za 200,- Kč. Pravidelný svoz byl zahájen 23.10.2020 s následným čtyřtýdenním cyklem.

V rámci zkvalitňování služeb občanům bylo dále schváleno vybudování tří nových kontejnerových kójí na vybraných místech a objednáno jejich betonové oplocení u firmy Vaš STAV. Tyto kóje budou postupně vybaveny kontejnery na tříděný odpad a tím zvýšena dostupnost i sortiment dosavadních služeb občanům.

Ing. Vladimír Michálek

HOSPODAŘENÍ V OBEČNÍCH LESÍCH V ROCE 2020

Těžba za rok 2020 se týkala pouze kalamitního dřeva, to znamená odtěžení souší, vývrátů, zlomů a stromů silně nakloněných a masivně napadených jmelím.

Samovýroba probíhala dle schválených pravidel a ceníku, dřevní hmota měřena na stojatě na pařezu, v menší míře ve hrání po vytěžení. Samovýrobci vytěžili a odkoupili od ledna do října 330 m³ dřeva.

V únoru se Českem přehnala vichřice, která bohužel napáchala značené škody na lesních porostech. Nejvíce byly poškozeny porosty v jihozápadní části katastru obce. Zde vznikly značné polomy v padesátiletých porostech u silnice směr Kačina. V porostu proti hřbitovu se vyvrátily duby ve stáří 70 let a vzrostlé břízy. Dále pak spadlo mnoho borovic na Dolcích, kde je porost poškozen dlouhotrvajícím suchem. Spadlé stromy poškodily oplotenky výsadeb listnáče, takže bylo nutné dřevo z plotů urychleně odstranit a oplocení opravit, aby nedocházelo k okusu zvěří.

Dřevo z porostů Obicka, Zadní čtvrť a Zelniště vytěžila firma v množství 232 m³, obchodník se dřevem vykoupil 127,5 m³ (borovice kulatina, dub kulatina, bříza kulatina, listnáč suráky). O borovici a topol palivové neměl nakonec zájem z důvodů problému s odbytem kvůli pandemii. Na skládkách zůstalo 104,5 m³ palivového dřeva. Část dřeva obecní zaměstnanci řežou a odváží do školy na topení, zbytek prodává obec zájemcům o palivové dřevo. Menší množství bylo bohužel ukradeno.

Další firma začal těžit v porostech na Dolcích. Do současnosti zpracovala asi 200 m³ dřeva a odvezla 70 m³ dřevní hmoty.

V nejbližší době by mělo proběhnout jednání o těžbě v porostech u Habrkovic, kde je odhadem 900 m³ dřeva k těžbě. Dál bude probíhat prodej samovýrobci za schválené ceny. V současnosti je možnost nákupu vytěženého dřeva na odvozních místech u silnice směr Kačina a u cesty ke hřbitovu za cenu 400,- Kč/m³.

V mladých výsadbách proběhne nátěr stromků proti okusu na ploše 1,5 ha. Koncem léta bylo provedeno vyžínání buřene v mladých porostech 1,42 ha. Pokud dovolí počasí, budou některé holiny po těžbě ošetřeny postřikem proti ostružině.

U rybníka Šutrák musely být pokáceny suché borovice a břízy. Nově tam byly vysazeny douglasky a platany. Pan Hvězda věnoval obci několik odrostků dubu, kterými byla osázena část holiny v bývalé Smrčině.

V příštím roce se pokusíme zalesnit některé holiny po těžbě. Letos konečně po několika letech přšlo a začal se snižovat deficit vláhy v půdě. Snad to zastaví v dalších letech umírání lesa a začnou vznikat zdravé lesní porosty.

TĚŽBA DO 31. 10. 2020:
Celkem vytěženo ... 762 m³
Tržba 210.000,- Kč

Jaromír Vojáček, zemědělská komise

TISÍCE KILOMETRŮ SKŮTREM PO FILIPÍNÁCH

V květnu stihnout všechny zkoušky a na začátku června mě čekal odlet do USA. Průvodcování na Aljašce se snad nedá ani nazvat práce, to je spíš za odměnu. Měsíc a půl na Aljašce tedy utekl jako voda, cestování po západu USA také a najednou byl konec července a nastal čas letět dál. Nikoliv zpět domů, ale čekal mne půlroční studijní pobyt na Filipínách.

S přítelkyní jsme zažádali o možnost studijního pobytu od univerzity a vzhledem ke skvělým studijním výsledkům nás oba vybrali. Děláním si srandu, vybrali nás, protože se tam nikdo jiný nehlásil a my tam opravdu chtěli. V Čechách jsme si vše odstudovali, pouze neodevzdali bakalářskou

práci, státnice odložili o rok a letěli pryč. Lépe jsme to naplánovat nemohli, vzhledem k téměř ukončenému studiu na nás byly kladeny pouze minimální požadavky ohledně studovaných předmětů na Filipínách. Místo studijního pobytu rázem vznikl pobyt cestovatelský.

Předem nám bylo jasné, že všechna krásná místa Filipín navštívit nevládneme. Přeci jenom Filipíny mají přes 7600 ostrovů, tisíce kilometrů členitého pobřeží a kolem 110 milionů obyvatel měřících tak kolem 160 cm maximálně, jejichž úřední jazyk byla kromě filipínštiny i angličtina. To, že angličtinu neovládala většina z Filipínců je věc druhá.

Půl rok je dlouhá doba možná na Českou republiku, na Filipíny rozhodně ne. Během našich cest po filipínských ostrovech jsme si vždy vytyčili pár hlavních bodů, které nesmíme vynechat a zbytek nechali na náhodě nebo doporučení od místních. Tento usměvavý národ nerozhodí ani tajfun, který je připraven o to jediné, co vlastní. Místní nám vždy rádi poradili to nejlepší, co v okolí vidět. Díky tomu, že jsme na cestování měli poměrně dost času a nikdy nikam nespěchali, navštívili jsme i taková místa, kam se mnoho turistů nepodívá. Horské vesničky, kde od nás děti utíkaly, protože nikdy neviděli nikoho jiného než Filipínce a všudypřítomné pohledy zírajících místních. Kdekoliv jsme byli, byli jsme si jisti, že nás někdo pozoruje. Na chvíli jsme si připadali jako celebrity. Když k Vám ale chodí na každém rohu žebrat děti žijící na ulici o peníze, přejde vás to a radši byste splynuli s davem.

Kaňkou na jinak krásných Filipínách je znečištění a chudoba. Jedná se

o rozvojovou zemi, kde se důraz na ekologii a životní prostředí příliš nebere v potaz. Plasty a odpadky jsou všude, bohužel i v jinak čistém moři, které toho má tolik co nabídnout. Kolikrát jsme viděli, jak místní vyhodili z lodky do moře nebo z autobusu na ulici PET láhev, jako by se nic nedělo.

Shrnout půl roku na pár řádků je téměř nemožné a vybrat nejkrásnější místo Filipín, o tom ani nemluvíme. Během našeho pobytu jsme navštívili nespočet krásných a zajímavých míst. Například v hlavním městě Manile, jejíž aglomeraci obývá na neuvěřitelných 25 milionů lidí je taková nouze o místo, že zde lidé žijí i na hřib-

tovech vedle svých zesnulých příbuzných. Plachta natáhnutá mezi hroby a dítka pobíhající mezi hroby hrající si asi na schovávanou. Taková místa stojí zajisté za zmínku stejně tak, jako krásné vodopády, sopky, horské vesničky s rýžovými poli a pláže. Snorchlování s želvami, stovkami druhů ryb včetně Zraloka velrybího nebo potápění se u vraku japonské válečné lodě patřilo mezi ty nejlepší zážitky. Ne nadarmo se říká, že polovina toho, co Filipíny můžou nabídnout je pod mořskou hladinou.

A takové postřehy nakonec. Věděli jste, že naprostá většina Filipínců neumí plavat a nikdy neviděla, co pod mořskou hladinou vůbec je? A to mnozí z nich žijí celý život na pláži.

Michal Hynek ml.

28. ŘÍJEN

V letošním roce se bohužel nemohl konat velice oblíbený lampionový průvod, kde si připomínáme vznik Československé republiky v roce 1918. Tedy alespoň touto formou bych chtěl připomenout naše spoluobčany, kteří položili své životy za vznik tohoto státu.

Z NAŠÍ OBCE V TĚTO SVĚTOVÉ VÁLCE PADLI TITO SPOLUOBČANÉ :

Josef Sochor, legionář, zemřel ve 39 letech v roce 1918 v Irbitzě z čp. 88

Antonín Havránek, rolník, zemřel v 32 letech v roce 1918 v čáslavské vojenské nemocnici z čp. 17

Josef Jandáček, řeznický pomocník, v 31 letech se stal nezvěstným v Rusku nebo Srbsku z čp. 78

Václav Jandáček, rolník, v 29 letech se stal nezvěstným v Srbsku z čp. 78

Josef Koudelka, strojnický pomocník, padl na bojišti ve 22 letech z čp. 56

Josef Kraják, zednický pomocník, zemřel v 23 letech po návratu z bojiště 17. listopadu 1918 z čp. 89

Václav Rajm, krejčovský pomocník, zemřel v 29 letech v srbském zajetí z čp. 90

Václav Rajchman, řeznický pomocník, zemřel ve 22 letech na bojišti z čp. 84

Josef Růžanský, rolník, zemřel 22. listopadu 1920 v 35 letech na válečné útrapy z čp. 75

Václav Růžanský, rolník, padl v 22 letech na bojišti z čp. 75

Václav Šafránek, obuvník, zemřel 18. listopadu 1921 v 32 letech na válečné útrapy z čp. 6

Václav Šafránek, kovář, zemřel v 30 letech ve vojenské nemocnici v Tyrolých z čp. 70

František Vebr, obuvník, padl na bojišti v 25 letech z čp. 2

Josef Vebr, dělník, zemřel v 41 letech v zajetí v Římě z čp. 2

GRANTOVÁ ŘÍZENÍ

MMR – SOCIÁLNÍ ZAŘÍZENÍ KD ROHOZEC
- DOTACE – 614 268,-Kč - NÁKLADY AKCE – 877 525,- Kč

V současné době je již sociální zařízení zmodernizované - veškeré příčky mezi wc boxy byly vybourány, omítky otlučeny, vybourány podlahové konstrukce, provedeny nové rozvody kanalizace, vody a elektroinstalace, provedeny nové vnitřní omítky, podlahy, zárubně a obklady). Jednalo se o úpravu sociálního zařízení v KD WC muži - 33,98 m², WC ženy - 32,3 m², WC vozíčkáři - 11 m², umývárna - 24,9 m², úklidová místnost - 18,43 m². Stavbu po výběrovém řízení provedla společnost Realitní stavební Čáslav. Bohužel se v letošním roce mohla konat pouze jedna akce, a to setkání seniorů.

Připravil: Mgr. Jan Kramář

MMR – VÍCEÚČELOVÉ HŘIŠTĚ ROHOZEC
- DOTACE – 70% – NÁKLADY AKCE předpokládané
2 850 877,-, vysoutěžené – 2 214 784,-Kč

Jedná se o novostavbu víceúčelového hřiště o rozměrech 34x18 m + 2x brankoviště o rozměrech 1,7x3,7m. Hřiště bude ohrazeno dřevěnými mantinely z KVK profilu o průřezu 160/40mm do výšky 1,0m nad povrch hřiště. Nad tímto hrazením bude umístěna ochranná polypropylenová síť s velikostí ok 45x45mm výšky 3,0m. Hrazení a síť bude uchyceno na pozinkových sloupcích o průřezu 80/80/3mm. Povrch bude z umělého litého polyuretanového povrchu (prostor hřiště červené barvy + výběhy v zelené barvě) položené na SBR podložce. Tato plocha bude usazena mezi betonové obrubníky ABO 1000/250/50mm. Součástí vybudování víceúčelového hřiště je také osazení sportovního vybavení, které se skládá ze sady sloupků pro tenis, volejbal/nohejbal, tenisová síť, volejbalová síť, 2x mobilní hliníková branka o rozměrech 2x3m a 2x basketbalové konstrukce včetně odrazové desky se sítkou.

Připravil: Mgr. Jan Kramář

MZE – VODOVOD ROHOZEC – DOTACE 2019 – 7 972 000,-Kč (AKCE ROKY 2018-19 – CELKOVÁ DOTACE 16 972 000,-Kč), KÚ STR. KRAJE – VODOVOD ROHOZEC – DOTACE 290 113,- Kč – CELKOVÉ NÁKLADY AKCE 22 629 000,-Kč

Výstavba VODOVODU v naší obci probíhala během let 2018 a 2019. Projektovou přípravu vypracovala společnost Vodohospodářská společnost Vrchlice Maleč, a.s.. Výběrové řízení na zhotovitele stavby vyhrála společnost Stavitelství Řehoř, s.r.o.. VHS Vrchlice Maleč, a.s. zajistila také technický dozor stavby. V současné době je zařízení plně v provozu. Připojeno je přes 100 RD. Dokončuje se kompletace Závěrečného vyhodnocení akce.

Připravil: Mgr. Jan Kramář

DENDROLOGICKÉ PRÁCE

Dendrologický průzkum, konaný v letošním roce, ukázal, že je již třeba úpravy vzrostlých stromů v intravilánu naší obce. Bylo vybráno 18 vzrostlých stromů, které se roztroušeně nachází v Rohozci – lípy velkolisté, lípy srdčité, duby letní a smrky pichlavé. O prázdninách došlo k uskutečnění těchto prací. Tyto práce provedla firma PAVOUČI KOLÍN.

Připravil: Mgr. Jan Kramář

ÚDRŽBA ZELENĚ

Také v letošním roce bylo požádáno na Úřad práce o zajištění pracovníků na veřejně prospěšné práce. Z tohoto programu, tj. od dubna do listopadu pracoval v naší obci pan Fraj Bouda Bouza. Dále byl uzavřen pracovní poměr na dobu určitou i s panem Vladimírem Kubelkou.

Velice rád bych jim touto cestou za odvedenou práci poděkoval. Jejich práce je na vzhledu obce určitě znát.

Připravil: Mgr. Jan Kramář

ZATĚŽKÁVACÍ ZKOUŠKA

Pandemie je dnes pro celý svět velkou zatěžkávací zkouškou. Zažíváme ji na vlastní kůži i u nás. Možná nastává další rozhodující moment v historii novodobého českého státu.

V jedné věci máme oproti předcházejícím generacím, které zažily války a hluboké společenské a ekonomické krize, výhodu. Přes všechny problémy je dnes svět rozhodně lepším místem k životu než před padesáti nebo sedmdesáti lety. Stačí jen zmínit existenci sociálního státu nebo moderní technologie, s nimiž lze zvládat boj s covidem, vzdělávání, pracovní povinnosti nebo překonávat izolaci v nemoci či karanténě.

I v tomto kontextu je důležité přemýšlet o budoucnosti, jakkoliv se nyní nacházíme v centru zatěžkávací zkoušky. Právě tato zkušenost

vytváří příležitost pro změny a reformy, což otevírá cestu k novému světu.

Nastává čas, kdy můžeme příležitost využít nebo promarnit. Záleží na každém jednotlivci i okolnostech.

Do nového roku 2021 Vám všem přejeme hodně zdraví, lásky a splněných snů. Ať Vás po celý rok už provází pohoda, která nám všem pomůže zvládnout s nadhledem tuto nelehkou dobu, abychom lépe mohli překonat všechny ty překážky.

Krásné Vánoce a úspěšný nový rok v kruhu Vašich blízkých Vám přeje

Jana Králová, kulturní komise

POPLATKY PRO ROK 2021

PSI:

50,- Kč/pes za rok, 100,- Kč/každý další pes za rok (ostatní dle platné OZV). **Splatnost do 31.1.2021**

KOMUNÁLNÍ DOPAD:

650,- Kč/trvale žijící osoba za rok, 650,- Kč/rekreační objekt za rok (ostatní dle platné OZV)

V rámci poplatku je 2x ročně zajištěn: svoz velkoobjemového odpadu, svoz elektroodpadu a svoz nebezpečného odpadu

Splatnost do 30.4.2021

BIOODPAD:

O počátku svozu a jeho četnosti v daném roce budete včas infor-

mování na www.obecrohozec.cz, facebooku rohozec info, či na úřední desce.

PŘIPOJENÍ NA KANALIZACI:

Provoz a servisní práce od 1.1.2021 provádí společnost VHS Kutná Hora, a.s.. Tato společnost si také vybírá poplatky za stočné.

V prostorech kontejnerů jsou k dispozici sběrné nádoby o objemu 240 l pro sběr použitého jedlého oleje z domácností. Je zajištěna dostatečná frekvence vývozu a manipulace s odloženým jedlým olejem z domácností – občané mohou použítý jedlý olej ukládat v uzavřených PET láhvích.

Připravil: Ing. Vladimír Michálek

KANALIZACE, ČOV A DČJ

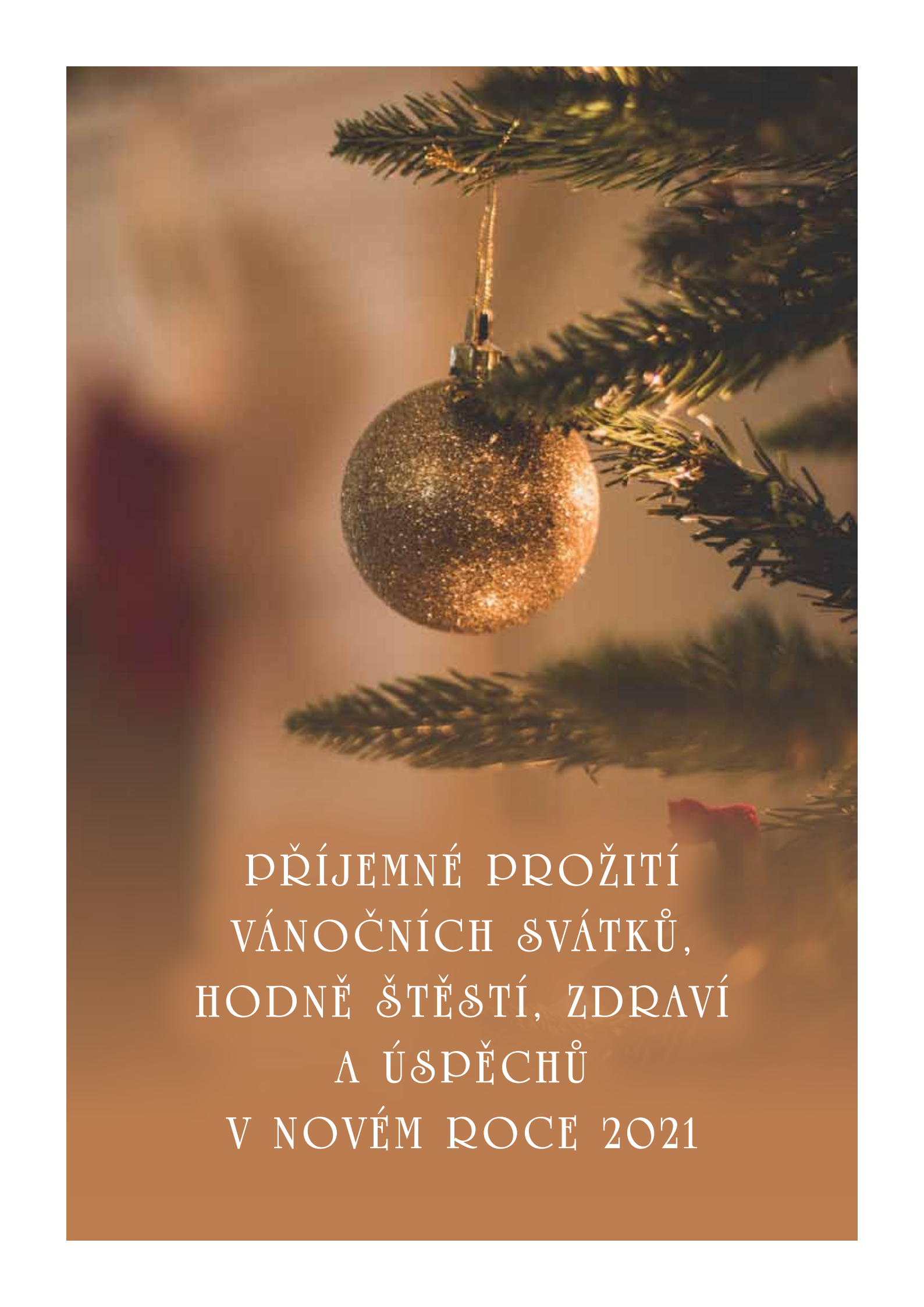
Od 1.1.2020 provoz KANALIZACE, ČOV A DČJ technicky zajišťuje firma VHS Kutná Hora a.s., zajišťuje údržbu technologie, servis i odběr vzorků pro měření rozborů. Rozbory vypouštěných vod se provádí 12 krát do roka.

DISPEČINK SPOLEČNOSTI PRO HLÁŠENÍ PORUCH:

tel. č. 327 588 112, e-mail: dispecik@vhskh.cz (poruchy, vodoměry)

Připravil: Mgr. Jan Kramář

PŘÍJEMNÉ PROŽITÍ
VÁNOČNÍCH SVÁTKŮ,
HODNĚ ŠTĚSTÍ, ZDRAVÍ
A ÚSPĚCHŮ
V NOVÉM ROCE 2021